

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 44 PŽ-3248/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izjaviteljice i Gorane Aralica Martinović, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, protiv tuženika Stečajna masa iza LATEBRA d.o.o. u stečaju, OIB 63241241917, Split, Stoci 2a, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika B2 KAPITAL d.o.o., OIB 57509775367, Zagreb, Radnička cesta 41, kojeg zastupa punomoćnica Senka Fazlić, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja, odlučujući o žalbama tuženika i umješaka na strani tuženika protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-441/2021-9 od 24. svibnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 10. svibnja 2023.

p r e s u d i o j e

Odbijaju se kao neosnovane žalbe tuženika i umješaka na strani tuženika i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-441/2021-9 od 24. svibnja 2022.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba tuženika i umješaka na strani tuženika i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-441/2021-9 od 24. svibnja 2022.

Obrazloženje

1. Pobijanom je presudom utvrđeno da su nekretnine označene kao kč. br. 7399/325 površine 530 m², kč. br. 7399/326 površine 609 m² i kč. br. 7399/327 površine 207 m², a upisane u z.u. 4534 k.o. Split, pomorsko dobro pa je na temelju presude tužitelj ovlašten zatražiti i postići upis za navedene nekretnine kao pomorsko dobro uz istodobno brisanja prava vlasništva s imena tuženika, što je tuženik dužan trpjeti.

2. Rješenjem je točkom I. izreke odbijen prigovor apsolutne nenadležnosti suda, a točkom II. izreke je tuženiku naloženo tužitelju naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.000,00 kn.

3. Sud je tako presudio po provedenom dokaznom postupku uvidom u isprave koje je dostavio tužitelj kao i tuženik te umješač na strani tuženika, kojem je sud dopustio mješanje na strani tuženika s obzirom na utvrđenu činjenicu da na predmetnim nekretninama ima založno pravo.

4. Rješenjem je odbijen kao neosnovan prigovor sudske nenadležnosti, a sve pozivom na odredbu članka 37.a Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“ broj: 158/03, 100/04, 141/06, 38/09, 123/11, 56/16 i 98/19; dalje: ZPDML) kojom odredbom je izričito dano ovlaštenje Republici Hrvatskoj za poduzimanje svih radnji radi zaštite pomorskog dobra pa tako i za podnošenje tužbe radi utvrđenja pomorskog dobra. Stoga je sud dužan na nekretninama unutar granica pomorskog dobra koju je odredilo upravno tijelo u nadležnom upravnom postupku, pružati zaštitu na pomorskom dobru, slijedom čega je taj prigovor ocijenjen neosnovanim. Ocijenjen je neosnovanim i prigovor nedopuštenosti tužbe jer se tužitelj obratio sa zahtjevom za mirno rješenje spora likvidatoru tuženika koji je u to vrijeme bio ovlašten zastupati tuženika. Nadalje, iz obrazloženja proizlazi da je Uredbom o određivanju granice pomorskog dobra na dijelu k.o. Split („Narodne novine“ broj 30/07; dalje: Uredba) određena granica pomorskog dobra na predjelu Špinut te je za te potrebe sačinjen geodetski elaborat koji je potvrdilo nadležno Povjerenstvo za granice pomorskog dobra, a koji elaborat sadrži popis katastarskih i zemljišnoknjižnih čestica u sastavu pomorskog dobra na tom predjelu. Iz popisa tih čestica nedvojbeno proizlazi da su sporne čestice zemlje utvrđene pomorskim dobrom, što uostalom i nije sporno između stranaka. Sud se pozvao na odredbe članka 3. ZPDML-a da je pomorsko dobro opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu, zatim na odredbu članka 3. stavka 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17; dalje: ZV) kojom je propisano da nisu sposobni biti objektom prava vlasništva i drugih stvarnih prava oni dijelovi prirode koji po svojim osobinama ne mogu biti u vlasti niti jedne fizičke ili pravne osobe pojedinačno, dakle na definiciju općeg dobra, na odredbe Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj 63/19) o upisu općeg dobra u glavnu knjigu, slijedom čega je ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika koji je u zemljišnim knjigama upisan kao vlasnik predmetnih nekretnina. Tuženikovi i umješačevi prigovori da je tuženik nekretnine stekao na temelju valjanog pravnog posla s povjerenjem u zemljišne knjige ocijenjeni su neosnovanim, s obrazloženjem da se proglašenjem nekretnina pomorskim dobrom ta nekretnina smatra potpuno izvlaštenom, a da su neodlučni prigovori o tome na koji način će tuženik ostvariti naknadu za izvlaštenje. Nitko se ne može pozvati na povjerenje u zemljišne knjige ako se radi o prometu stvarnih prava na nekretninama koje su pomorsko dobro. Sud upućuje i na odredbu članka 58. Zakona o izvlaštenju i određivanju naknade („Narodne novine“ broj: 74/14, 69/17 i 98/19) o ostvarivanju prava na naknadu za nekretnine koje se smatraju izvlaštenim. Slijedom toga je na temelju odredbe članka 10. i 37.a ZPDML-a ocijenjen osnovanim tužbeni zahtjev, a tuženiku je naloženo tužitelju naknaditi trošak parničnog postupka

na temelju odredbe članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP).

5. Protiv presude i rješenja žalbu su podnijeli tuženik i umješac na strani tuženika zbog svih dopuštenih žalbenih razloga s bitno identičnim žalbenim navodima.

6. Umješac na strani tuženika u svojoj žalbi navodi da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, da pogrešno zaključuje kako okolnost da za navedenu nekretninu nije proveden postupak izvlaštenja nije od utjecaja na osnovanost tužbenog zahtjeva. Žalitelj ukazuje na odredbu članka 1038. Pomorskog zakonika („Narodne novine“ broj: 17/94, 74/94, 43/96, 158/03 i 181/04; dalje: PZ) koja odredba razlikuje situacija kada je do stjecanje vlasništva na pomorskom dobru došlo nakon stupanja na snagu Zakona o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima („Službeni list SFRJ“ broj: 19/74, 39/75, 17/77 i 18/81) i koje je postojalo u vrijeme kada je nastupio na snagu Pomorski zakonik 1994. godine. U konkretnom slučaju tuženik je dokazao valjani naslov i način stjecanja vlasništva pa u toj situaciji državni odvjetnik ima pravo pokrenuti postupak izvlaštenja, a upisani vlasnik ima pravo na naknadu. Sud nije pravilno primijenio materijalno pravo i s obzirom na činjenicu da su predmetne nekretnine proglašene pomorskim dobrom tek 2007. godine, a da navedena promjena u katastru nije provedena do 2011. godine, a tuženik je stekao vlasništvo na temelju pravnog posla i može dokazati valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva sebe i svog prednika od 1922. godine do danas. Prihvaćanjem tužbenog zahtjeva sud je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer je odlučio upis prava vlasništva bez provođenja postupka izvlaštenja, pri čemu žalitelj ističe da je vlasništvo zaštićeno Ustavom Republike Hrvatske kao jedno od najvažnijih prava koje se jedino može ograničiti pod uvjetima utvrđenim zakonom. Kada bi imatelji tog prava mogli biti lišeni svog vlasništva bez provođenja postupka izvlaštenja to bi omogućilo državi stjecanje imovine bez plaćanja neposredne naknade. Kako se postupak izvlaštenja vodi kao upravni postupak, tužba je nedopuštena, slijedom čega umješac predlaže usvojiti žalbu i ukinuti presudu i rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, odnosno preinačiti presudu i rješenje, te tužbu odbaciti kao nedopuštenu podredno odbiti zahtjev kao neosnovan uz naknadu parničnog troška umješacu.

7. Tuženik je u žalbenim navodima iznio identične argumente o činjenici da su predmetne nekretnine proglašene pomorskim dobrom tek 2007. godine, da je ta promjena u katastru evidentirana 2011. godine, a da je tuženik dokazao valjanu pravnu osnovu stjecanja prava vlasništva sebe i svojih prednika od 1922. do danas, te pozivom na odredbe Pomorskog zakonika sa zaključkom da je u konkretnom slučaju trebalo provesti postupak izvlaštenja i tek po tom postupku se može promijeniti status predmetnih nekretnina u pomorsko dobro u zemljišnim knjigama. Tuženik ističe da je pozivanje prvostupanjskog suda na odredbe Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama i odredbe Zakona o zemljišnim knjigama promašeno je da se radi o odredbama općenite naravi, pa je u konkretnom slučaju sud trebao pružiti adekvatnu sudsku zaštitu pravu vlasništva kao ustavnoj kategoriji, da se postupak izvlaštenja provodi kao upravni postupak pa da je tužba nedopuštena, da se postupak izvlaštenja mora provesti kako bi se utvrdio status

nekretnina kao pomorskog dobra i pritom ostvarilo pravo na naknadu, slijedom čega predlaže preinačiti presudu i rješenje te tužbu odbaciti, odnosno usvojiti prigovor apsolutne nenadležnosti suda, a podredno istu odbiti kao neosnovanu uz naknadu troška tuženiku te podredno presudu i rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

8. Odgovor na žalbe nije podnesen.

9. Žalbe nisu osnovane.

10. Pobijana presuda i rješenje su ispitani na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. članka 381. ZPP-a. Presuda i rješenje su pravilni i zakoniti.

11. Uvodno valja reći da su neosnovani žalbeni navodi usmjereni na točku I. izreke rješenja o neosnovanosti prigovora apsolutne nenadležnosti suda. Pravilno prvostupanjski sud ocjenjuje da je nadležan za postupanje po tužbi kojom Republika Hrvatska na temelju ovlasti iz članka 37.a ZPDML-a zahtijeva u odnosu na tuženika kao uknjiženog vlasnika utvrđenje da su predmetne nekretnine već stekle status pomorskog dobra, kao općeg dobra u smislu odredbe članka 3. stavka 2. ZV-a. Pravilno sud ukazuje da odredba članka 37.a ZPDML-a daje tužitelju ovlaštenje dakle aktivnu legitimaciju za podnošenje tužbe radi utvrđenja pomorskog dobra, što ujedno i daje odgovor na žalbeni navod o neosnovanosti i nezakonitosti pobijanog rješenja kojim je pravilno odbijen prigovor apsolutne nenadležnosti suda za postupanje u ovoj pravnoj stvari. Sud je nadležan jer se ne radi o upravnom postupku utvrđivanja granica pomorskog dobra, već o zaštiti na koju je predmetnom zakonskom odredbom ovlaštena Republika Hrvatska, a u toj zaštiti predviđena je i mogućnost podnošenja tužbe radi utvrđenja pomorskog dobra, sve s obzirom na činjenicu da je na pomorskom dobru tuženik upisan kao vlasnik.

12. Nisu ostvareni niti ostali žalbeni razlozi tuženika i umješaka na strani tuženika o pogrešno, odnosno nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, bitnim povredama postupka i pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

13. Na odlučnu činjenicu, da su sporne nekretnine na temelju Uredbe Vlade Republike Hrvatske od 16. ožujka 2007., kojom je određena granica pomorskog dobra na predjelu Špinut u Splitu, nesporno unutar tog područja, dakle da su pomorsko dobro, prvostupanjski sud je pravilno primijenio kako odredbe Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, tako i odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te Zakona o zemljišnim knjigama na koje se pozvao, kada je tužbeni zahtjev ocijenio osnovanim. Svi žalbeni navodi usmjereni su zapravo na to da tuženik kao upisani vlasnik, a bez postupka izvlaštenja koji se provodi kao upravni postupak, neće moći ostvarivati pravo na naknadu za izvlaštene nekretnine. Ti žalbeni navodi, međutim, ne utječu na drugačiji zaključak o osnovanosti tužbenog zahtjeva, jer je nesporna činjenica da su predmetne nekretnine unutar područja koje je predmetnom Uredbom utvrđeno pomorskim dobrom, u postupku koji je propisan za određivanje granica pomorskog dobra, konkretno donošenjem Uredbe kojoj je sastavni dio i geodetski elaborat u kojem su navedene predmetne čestice i ostale čestice, na koji način su određene i granice konkretnog pomorskog dobra. U tom

smislu prvostupanjski sud je pravilno ocijenio i tuženikove prigovore o postupanju s povjerenjem u zemljišne knjige, s pravilnim obrazloženjem da se to povjerenje može štititi samo u odnosu na stvari koje mogu biti u prometu, što nije slučaj s pomorskim dobrom kao općim dobrom sukladno citiranim odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima .

14. Ovaj sud pritom upućuje na odredbu članka 58. Zakona o izvlaštenju i određivanju naknade („Narodne novine“ broj: 74/14, 69/17 i 98/19) i za nekretnine za koje se smatra da su izvlaštene, na što upućuje i odredba članka 33. ZV-a.

15. Kako nisu ostvareni žalbeni navodi glede odluke o glavnoj stvari, nije ostvaren niti žalbeni razlog pogrešne odluke o trošku koju žalitelji posebno i ne osporavaju u žalbi protiv rješenja.

16. Zbog navedenog je na temelju odredbe članka 368. stavka 1. i članka 380. točke 2. ZPP-a presuđeno i riješeno kao u izreci.

Zagreb, 10. svibnja 2023.

Predsjednica vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **9-30858-a1a3d**

Kontrolni broj: **0d77b-e6a11-98fb8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Matas, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.